Horia Andreescu – la 60 de ani

(Grigore Constantinescu – 20 octombrie 2006)

Superbă personalitate, solară ca expresie artistică, iradiantă ca mesaj și generozitate, Horia Andreescu urcă acum către anii maturității, cu acest corolar al împlinirii celor șase decenii de viață. Printre maeștrii artei dirijorale românești, pe care am avut bucuria să îi urmez ca admirator și cronicar, Horia Andreescu este, fără îndoială, cel care mi-a oferit cele mai temeinice motive de satisfacție. La suita prezențelor sale ca șef de orchestră, unde m-am aflat martor, s-a adăugat, într-un moment al ultimului deceniu, perioada colaborării în vederea împlinirii unei componente superioare de știință a vocației, altfel spus, perioada doctoranturii finalizate cu decernarea celui mai important titlu universitar, cel de Doctor în muzică, pe care Horia Andreescu l-a obținut într-o Teză ce vorbea despre coordonatele artei sale.

Profesor al clasei de dirijat orchestra la Universitatea Națională de Muzică, formator de tinere cariere, Horia Andreescu și-a desăvârșit an de an propria chemare. Relația sa cu oamenii este complexă, pe de o parte în lucrul cu orchestrele ce s-au aflat sub conducerea sa, pe de altă parte în emanația de idei și sentimente pe care interpretările realizate le iradiază asupra celor ce îl ascultă în concerte.

Ascensiunea sa către perfecțiune a urmat drumul greu dar plin de satisfacții al reușitelor personale în cunoașterea complexă a actului interpretativ. Fără prejudecata epocilor sau stilurilor preferențiale, artistul a devenit un atent analist al mesajului componistic tălmăcit, de la Baroc la Contemporan. Dirijor șef al formațiilor muzicale din Radiodifuziunea Română, dirijor colaborator permanent al Filarmonicii „George Enescu" și al tuturor filarmonicilor din țară, fondator al orchestrei de cameră „Virtuozii din București" (cel mai recent concert la Biserica Neagră din Brașov, cu câteva zile în urmă, în 15 octombrie), artistul a fost onorat cu premii și distincții importante acasă și peste hotare.

În cariera sa dirijorală, traseele concertistice acoperă întregul continent (Germania, Austria, Anglia, Spania, Ungaria, Olanda, Danemarca și altele), turneele realizate cu orchestrele Radio marcând de asemenea fastuoase itinerarii, la care se adaugă participări la importante festivaluri muzicale internaționale. Firește, pe asemenea coordonate, Horia Andreescu a întâlnit numeroși interpreți de mare importanță, iar unele semnificative orientări repertoriale au fost captate de memoria înregistrărilor.

Este impresionantă și rar consemnată cuprinderea atâtor opere muzicale cu interpretări ce sunt semnate Horia Andreescu – 10.000 minute păstrate în Kardexul Radiodifuziunii Române, imprimări semnificative la Radio Berlin, Köln, Viena, cărora li se alătură 65 de LP-uri și CD-uri (printre care 16 au fost făcute cu orchestrele Radio Berlin, Köln, Leipzig, Filarmonica din Drezda, Orchestra de Cameră a Olandei, Collegium Musicum Copenhaga etc.). Un titlu de onoare este firește și integrala discografică cu lucrările lui George Enescu, o mare parte realizate la pupitrul orchestrei Naționale Radio pentru casa „Olympia" din Londra.

În preajma aniversării sale, maestrul și-a dorit ca semnul distinctiv reprezentat de intrarea într-o perioadă a împlinirii idealurilor de artist să fie marcat de către prezentarea Simfoniei a IX-a de Beethoven împreună cu corul și Orchestra Filarmonicii bucureștene. „Oda bucuriei" poate fi o

astfel de clipă a cuprinderii simbolice a tot ce înseamnă iubire pentru muzică şi oameni de către cel despre care Sergiu Celibidache mărturisea: „Horia Andreescu îndreptățeşte cele mai îndrăznețe speranțe la care cu toții avem dreptul...”.